

کتابخانه

لوازمِ «ظهورِ» آخرین حجّت:

جلسه یازدهم – ۱۴ تیر ماه ۱۴۰۰

به استنادِ « **شواهدِ قرآنی** »،

اثبات کردیم که « **تحوّلِ جهانی** »،

با « **معجزه** » رُخ نمی‌دهد،

بلکه نیازمندِ « **قیامِ اُمّتی صالح** » است.

در این جلسه، برای اثبات اینکه

«بدون قیام مردم صالح»،

«ظهور» امکان پذیر نیست،

این «پرسش» را بررسی می کنیم که:

« **علتِ اصلی غیبت** »

آخرین حجت الهی چه بود؟

قبل از شروع بحث،

از «**پاسخ‌های خوب**» اعضاء محترم گروه،

بسیار تشکر می‌کنم

و امیدوارم دربارهٔ مطالب این جلسه هم

در گروه اظهار نظر بفرمائید. ممنون خواهیم بود.

با اینکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله،

و حضرت امام صادق صلوات الله علیه،

چندین بار « **عَلَّتْ** غیبت » را فرموده‌اند،

و حوادثِ « **زمانِ** غیبت » هم روشن است،

اما متأسفانه بزرگان و گویندگان به آن نپرداخته‌اند.

اکنون برای اینکه

« **جو** حاکم در زمانِ غیبت »،

به درستی برایمان « روشن » شود،

لازم است مواردی را

در « **پنج بخش** » با دقّت مرور کنیم:

بخش اول:

مرورِ اجمالی بر « حوادث » قبل از اسلام:

چندین قرن قبل،

« **نمرود** » در شهر « **بابل** » عراق خواست،

با « **حجیم ترین آتش** »،

« جوانی به نام **ابراهیم** » صلوات الله علیه را بسوزاند،

اما خداوند نگذاشت و آن حضرت گشته نشد:

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ (٦٦)

أَفَ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٦٧)

قَالُوا: حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ (٦٨)

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (٦٩)

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (أنبياء/ ٧٠)

سالها بعد، « **فرعون** » بر مبنای « خوابی » که دید،

« نوزادان پسر زیادی » را به « قتل » رساند و کوشید،

تا « حضرت **موسی** » علیه السلام، متولّد نشود،

و اسباب « نابودی » او را فراهم نکند،

اما خداوند، آن حضرت را در دامن خود فرعون پرورش داد،

تا باعث نابودی او بشود.

و چندین سال بعد،

« ده برادر حسود و کینه‌توزِ حضرت **یوسف** » علیه السلام هم

بسیار کوشیدند « برادر کوچکشان » را به « قتل » برسانند،

تا خودشان « وارثِ نبوت » پدرشان شوند.

اما با وساطت « یکی از خودشان » منصرف شدند،

و آن کودک را به عنوان « برده » به « چند درهم » فروختند.

و چند صد سال بعد، یهودیان حسود و کینه‌توز هم،

با « معرفی مکرر حضرت **محمد** » صلی الله علیه و آله،

توسط « انبیاء بنی‌اسرائیل » و « تورات و انجیل »،

ابتدا بسیار کوشیدند حضرت « **عبدالمطلب** » و بعد

پسرش « **عبدالله** » را بکشند اما آنها هم موفق نشدند.

پس از سیزده سال انواع آزار و اذیت و توهین و تحریم،

«چهل نفر» از مشرکین «چهل قبیله» مکه هم،

برای «قتل حضرت **محمد**» صلی الله علیه و آله،

خانه ایشان را محاصره کردند،

اما ایشان به «غار ثور» رفتند و آنها هم موفق نشدند.

بخش دوم:

مرورِ اجمالی بر « حوادث » بعد از اسلام:

« ۹ سال بعد از هجرت » در آخرین جنگ،

و در تنگه‌ای کوهستانی در بازگشت از « **تبوک** »،

چند نفر از « **منافقین** » تلاش کردند تا

« **رسول اکرم** » صلی الله علیه و آله، را بکُشند،

اما با إفشاء خداوند، گریختند و آنها هم موفق نشدند:

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَ لَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ

وَهُمْ يُوعِظُونَ بِمَا نَمُنُّ بِمَا قَالُوا يُنَاقِلُونَ

(توبه / ۷۴)

(منافقین) به خدا سوگند می‌خورند که (سخن ناروا) نگفته‌اند

در حالی که قطعا سخنی کفرآلود گفتند و پس از اسلام آوردنشان کفر ورزیدند

و به کاری اقدام کردند که موفق به انجامش نشدند

اما « ۲۵ سال » بعد،

« **أمیر المؤمنین** » به وسیله « **سربازِ خودش** » شهید شد.

و « **امام حسن** » با مکر معاویه توسط « **زنی** » شهید شد.

و « **أمام حسین** » توسط « **دعوت‌کنندگان** » شهید شد.

و « **پنج امام بعد** » هم توسط « **خلفاء ظالم** » شهید شدند.

و « **امام جواد** » در خانه‌اش « **أمنیت** » نداشت و شهید شد.

بخش سوم:

مرورِ اجمالی بر «حوادثِ» زمانِ غیبت:

پرسش ۱:

چرا امام هادی و امام حسن،
«عسکرین» نامیده می‌شوند؟

پاسخ:

« خلفای عباسی » از طریق « احادیث موثق »

مثل: « حدیث **جابر** بن عبدالله أنصاری »

و « حدیث **غدير** »

(مثل نمرود و فرعون) می دانستند که « دوازدهمین امام »،

« سلطه گری » را نابود و « عدالت » را جهانی می کند.

لذا « متوکل خلیفہ ظالم عباسی »

امام « **ہادی** » و امام « **حسن** » صلوات اللہ علیہما را

بہ زور از « مدینہ بہ سامراء » کشاند،

و در « منطقہ نظامی و حصر شدید خانگی » قرار داد،

تا مطمئن شود کہ « فرزندى » از آنها بہ دنیا نمی آید.

لذا بہ این دو امام « **إمامین عسکرین** » می گویند.

در واقع « جبهه کفر و نفاق » در مقابله با « جبهه حق »،

برای ادامه سیطره بر مردم و کسب منافع نامشروع خودشان،

و نابودی پیشوایان دین و هادیان حق را از سر راه خود،

از هیچ رذالت و شرارت و خباثتی فروگذار نکردند،

لذا کوشیدند آن « **دو امام** » را آنقدر « محدود » کنند که

تا « ازدواجی » صورت نگیرد و « **امام آخر** » اصلاً متولد نشود.

علاوه بر « محدودیتهای شدید خلفاء عباسی »،

افرادی هم به نام « **وکلای** » ائمه اطهار،

برای گرفتنِ « وجوهات شرعیه » با هم درگیر بودند،

و شیعه هم « معرفت و قوّت و آمادگی » لازم را نداشت،

لذا « تمام شورشهای پراکنده » سرکوب شدند.

نتیجہ»:

لذا آخرین « **حجّت** » الهی،

با « **إعجاز** » و « **مخفیانه متولّد** » شدند

و کمترین « **أمنیتی** » (از دشمن و دوست) نداشتند،

و حتی « **عموی** » ایشان هم،

« **علیه** » ایشان و به دروغ ادّعای « **امامت** » کرد.

لذا وقتی این امامِ « **۵ ساله** »،

بر پیکر مطهر امام زمانشان « **نماز** » خواندند،

از **ترس** مأموران دژخیم به « **سرداب** » رفتند،

و تا « **مدّت‌ها** » مأمورین آنجا در کمین نشستند،

تا بلکه بتوانند ایشان را بگیرند و به « **قتل** » برسانند.

با توجّه به این شرائط، خداوند حکیم،

« پرده غیبت » را بر چشمانِ نامحرمان کشید

تا هر وقت آنها، « معرفت و آمادگی و رغبت » لازم

برای « **حمایت از حق** » را پیدا کردند،

این پرده را بردارد و ارتباط بشر را با او ممکن سازد.

بخش چهارم:

مرورِ اجمالی بر « شرائط » ظهور:

پرسش ۲:

آیا برای تحقق «**ظهور**»
اشتیاقِ امام بیشتر است یا **مردم**؟

پریشی ۳:

پس چرا ایشان «ظاهر» نمی شود؟

پاسخ:

چون طبق اسباب ظاهری،

ایشان « نمی‌توانند **ظاهر** » شود.

چرا؟

چون اگر می‌توانست « **غیبت** » رخ نمی‌داد.

پرسش ۴:
خیلی مهم:

مأموریتِ «آخرین امام» کدامست:

يَمَلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ دِينًا وَ إِيْمَانًا

يَمَلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا

فرق این دو در چیست؟

پرستی ۵:

مردم که طالبِ «عدالت» اند
پس «مخالفین» عدالت کیانند؟

پاسخ:

« **نبرد** » آخرین « **حجّت** » الهی فقط با:

« **ظالمین** و **مستکبرین** و **غارتگران** »

و مسئولین « **ناأهلی** » است که

خصوصاً بر « **مسلمانان** » مسلط هستند.

پرسش ۶:

« محلّ » ظهور آنحضرت کجاست؟

پاسخ:

طبق روایات متواتر از طریق شیعه و سنی،

قیام امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، از کنار **کعبه** آغاز می‌شود.

و بین رکن و مقام با ۳۱۳ نفر اولین فرماندهانش، «بیعت» می‌کند.

آنگاه به حامیان ایشان تا «ده هزار نفر» افزوده می‌شود،

و ایشان با «سپاهی ۱۰ هزار نفری»

از **مکه**، حرکت می‌کنند و به اصلاح جهان می‌پردازند.

حضرت امام باقر صلوات الله علیه هم می فرمایند:

چون **امام مهدی** (عجل الله تعالی فرجه الشریف) قیام کند،

به « مسجد الحرام » می رود،

و به کعبه تکیه می زند و **۳۱۳ نفر** نزد او حاضر می شوند،

و نخستین سخنی که به زبان جاری می کند این آیه است:

« **بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** » (هود/۸۶)

پرستی ۷:

آیا الآن «**مکه**» برای ظهور ایشان
و حضور آن «**۳۱۳**» نفر فرمانده
و «**بیعت** با ایشان» آماده است؟

۱- آیا هر روز، ۳۱۳ نفر فرمانده شیعی:

ایرانی یا یمنی یا لبنانی در مکه هستند؟

۲- آیا «آل سعود دشمن شیعیان»،

به ایشان اجازه صحبت و بیعت می‌دهد؟

پس « تکلیف » منتظرین چیست؟

A landscape photograph showing rolling green hills under a clear sky. A single, bare, dark tree stands on a small rise in the middle ground. The hills are covered in lush green grass, with some areas appearing slightly yellowed. A bright yellow banner with a black border is positioned horizontally across the lower third of the image. The banner contains Persian text in a stylized font. The text is split into two parts: the first part is in red and the second part is in black.

بخشی از دعای روز «دحوالارض»:

اللَّهُمَّ؛ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ
مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَ أَقْدَمْتَ سَبْقَهَا
وَ جَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ **وَدِيعَةً** وَ إِلَيْكَ **ذَرِيعَةً** ...

خدایا؛ ... از تو می‌خواهم در این روز از روزهایت
که حقش را بزرگ گرداندی و سبقتش را پیش انداختی
و آن را نزد مؤمنین، « امانت »

و به نزد خود « دستاویز » قرار دادی

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُنتَجَبِ

فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ

فَاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَ دَاعِ إِلَى كُلِّ حَقٍّ

... که توجه کنی بر محمد،

آن بنده برگزیده‌ات در آن « پیمان نزدیک » روز دیدار،

همان شکافنده هر امر بسته و دعوت کننده به هر حقی،

وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ

الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَ وُلاةِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ،

و بر اهل بیت پاکش،

آن رهبران و روشن کنندگان راه حق،

ستونهای جبران کننده و متولیان بهشت و دوزخ،

... نَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَ حُسْنَ الْأُوبَةِ،

تا با آن عطا،

«توبه و بازگشت خوبی» را

برای ما فراهم کنی.

اللَّهُمَّ؛ وَ **الْعَنُ** جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

وَ بِحُقُوقِ أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثِرِينَ

خدایا؛

لعنت کن گردنکشان گذشته و آینده را

آنها که حقوق اولیاییت را برای خود برداشتند،

اللَّهُمَّ وَ اقْصِمِ دَعَائِمَهُمْ وَ أَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَ عَامِلَهُمْ وَ عَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ
وَ اسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَ ضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَ اَلْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ وَ مُشَارِكَهُمْ.

خدایا؛ پایه‌هایشان را بشکن و حامیان و عاملان‌شان را نابود کن

و اسباب هلاکتشان را تسریع فرما

و امکاناتشان را از آنها بگیر و راهشان را بر آنها تنگ کن

و آنهائی را که سهیم و شریک آنهایند، لعنت فرما. ⁶⁸

اللَّهُمَّ

وَ عَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ

وَ ارْزُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ

خدایا در فرج « کارگزارانت » شتاب کن

و حقوق تاراج رفته آنها را به آنان برگردان

وَ أَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ

وَ اجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُنْتَصِرًا

وَ بِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا

و قائمشان را به حق، آشکار کن و او را حامی دینت قرار ده
و دوباره دشمنانت، او را مجری و فرمانده فرامین خود قرار ده،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَ اجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَ أُسْرَتِهِ
وَ ابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَغْوَانِهِ

خدایا بر او و همه پدرانش درود فرست
و ما را از همنشینان و خاندانِ او قرار بده
و در زمان بازگشتش ما را برانگیز،

تا در دوران او در شمار یارانش باشیم.

اللَّهُمَّ أَدْرِكَ بِنَا قِيَامَهُ وَ أَشْهَدْنَا أَيَّامَهُ
وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ ارْزُدْ إِلَيْنَا سَلَامَهُ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

خدایا درک قیامِ او را روزی ما کن
و در روزگارش ما را حاضر کن و بر او درود فرست
و سلام او را به ما باز رسان،

درود و رحمت خدا و برکاتش بر او باد.

خدایا :

کمکمان کن تا به اوج « عقلانیت و ایمان » برسیم،

و واقعاً « تشنه و مشتاق عدالتِ جهانی »،

و در تهیّه « لوازمِ ظهور »، « سهیم » باشیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُوْلِكَ

